

L-istorja tax-Xjenza Forensika

Minn CHARLES AQUILINA

Il-kelma ‘forensika’ għandha origini mil-lingwa Latina u tfisser “tal-qrat”. Fil-pajjiżi li jikkellmu l-ilsien Ingliz, jużaw ukoll l-espressjoni “gurisprudenza medikali”, fil-waqt li l-Franciżi u l-Germanizi jużaw it-termini “médiciné légale” u “gerichtliche Medizin” rispettivament.

Ix-xjenza forensika tmur lura ghall-eqdem żminijiet, fejn insibu li madwar 3000 sena Q.K., certu Egizzjan li kien jismu Imhotep, kien il-Prim Imħallef kif ukoll it-Tabib tal-Qorti, b'hekk nistgħu ngħidu li kien l-ewwel espert mediku-legali.

Insibu fil-kotba tal-istorja tal-medicina li l-ewwel awtopsji u sbarri (post-mortem examination) fuq iġsma ta’ nies mejta, saru għal habta tat-tielet seklu Q.K. Il-kirurgi Herophilus u Erasistratus, it-tnejn minn Lixandar, wettqu ghadd kbir ta’ tqat-tiegh ta’ kadavri biex jagħmlu studju fuq il-mard, għalkemm iżda ma nsibu qatt li attribwew dawn l-awtopsji biex jeżaminaw xi vittma maqtula.

Iżda nsibu li certu kirurgu Ruman, Antistius, wettaq l-ewwel awtopsja b’konnessjoni ma’ delitt. Antistius kien għamel studju fuq il-kadavru ta’ Gulju Cesare wara li dan kien ġie assasinat. Huwa kien innota tlieta u għoxrin daqqa ikkaġunati minn strument bil-ponta u li ja-qta’, iżda waħda biss minn dawn id-daqqiet kienet għaddejja u tippenetra fil-qalb, b’rızultat ta’ konsegwenzi fatali.

Iżda bosta awtoritajiet ta’ l-istorja tal-medicina jgħidulna li l-ewwel patologu forensiku kien it-tabib Grieg-Ruman, Galen, li ġixx bejn is-sena 130 u 200 W.K. Galen wettaq ghadd kbir ta’ sbarri u awtopsji, u kien l-ewwel tabib li kien kapaci jirreciproka s-sintomi esterni mas-sinjalji interni ta’ xi pajjent wara l-mewt. Galen hallilna żewġ opri kbar, wieħed li kien jittratta dwar l-anatomija, “De anatomicis administrationibus, libri i-ix” u l-oħra dwar il-patologija “De locis affectis”. F’wieħed mixxogħlijet tiegħu, Galen, jirrak-

konta storja ħelwa. Darba waħda kien hemm mara li weldet tarbija, li ma kienet tixbaħ xejn lil żewgha. B'hekk dan l-imsejken raġel akkuża lil martu b'adulterju, li l-piena tiegħu dak iż-żmien, kienet dik tal-mewt. L-awtoritajiet ħatru tabib (habib ta’ Galen) biex jagħmel l-investigazzjonijiet necessarji, qabel ma jkunu jistgħu jagħtu l-verdett. Dan it-tabib eżamina bir-reqqa l-kamra tas-sodda ta’ din il-mara u hareġ b'din il-konklużjoni. Dik it-tarbija ħadet surita minn statwa li kienet biswiet is-sodda ta’ dik il-mara, li waqt it-tqala tagħha kienet ta’ sikwiet thares lejha, u b'hekk irriżulta effetti fuq l-ghamla tal-wiċċ ta’ dik it-tarbija. Wara l-awtoritajiet helsu

lil din il-mara minn kull akkuża.

Mill-era ta’ Galen kellhom jgħaddu mijiet ta’ snin biex ikompli l-progress fi sbarri ta’ kadavri ‘suspettużi’.

Kien għal habta tas-sena 1248, li ktieb li kien iġib l-isem ta’ “Hsi Yuan Lu” deher fċ-Ċina u dan kien jittratta dwar l-investigazzjonijiet ta’ omicidji, vittmi t-assalti, u l-procedura ta’ kif dawk responsabbi jingiebu quddiem il-qrati.

Mil-lenti tal-mediċina dan il-ktieb kien ta’ mportanza kbira għax kien ifisser sew dak li Harvey skopra sekli wara, jigifieri li demm jiċċirkola mal-għissem. Mill-att forensiku kien ukoll ta’ valur imprezzabbli, fejn fost l-ohrajn insibu li jenfasizza

Erasistratus (300 BC)

fuq l-evidenza fizikali u jgħid dawn il-preċiżi kelmiet “li kolloks jista’ jiddependi fuq id-differenza bejn xaghra u oħra”. F’dan il-ktieb insibu wkoll kif wieħed jista’ jistabbilixxi xi forma ta’ għarqa jew tgħallieq, b’liema arma għiet maqtula xi vittma, jew jekk xi għisem jinstab mahrūq jew mgharraq kienx maqtul qabel jew le. Iżda bhal hafna xogħliji antikwati oħra fil-medicina “Hsi Yuan Lu” kien jidhol fil-konċetti tal-magijs u superstizzjoni.

Fuq il-parti l-oħra tal-globu l-progress kien miexi bil-mod. U kien għal habta tas-seklu tlettix, li ghall-ewwel darba fl-Ewropa, eż-żattam fit-Tramuntana ta’ l-Italja, li qrati ħatru esperti tal-medicina biex ikunu jistgħu jagħtu l-pariri tagħhom dwar xi kazi li tkun għet użata l-vjolenza.

Fil-bidu tas-seklu erbatax id-disezzjonijiet ta’ iġsma mejta għal studju fl-anatomija beda jieħu l-hajja. Għalhekk il-knisja kienet bdiet tikkritika dawn id-disazzjonijiet umani u kkundannathom. Xi sbarri bdew jithallew isiru biss f’xi każiżiet ta’ avvelnar.

B’hekk il-proċedura ta’ evidenza medikali fil-qratu kellha tithallha fil-ġenb, sakemm fis-sena 1507 ir-rata ta’ delitti u infanticidji kienet żidiet allarmanti. L-Isqof ta’ Bamberg kien ippubblika l-ktieb “Constitutio Bambergensis Criminalis”. F’dan il-ktieb insibu appell biex f’dawk il-każiżiet li tkun għet użata l-vjolenza kelli jigi mghajjat patologu biex dan jieħu notamenti tal-ġrieħi li tkun garbet il-vittma u dan wara jagħti l-konklużjonijiet tiegħi lill-qrati.

Fl-1533 l-Imperatur Karlu V ippubblika l-kodiċi penali, li kienu ta’ kmand legali għal biċċa l-kbira ta’ l-Ewropa Centrali li kienet mahkuma minn dan l-Imperatur. Dawn il-kodiċi li kienu migħura mill-Elettur ta’ Brandenburg huma l-eqdem dokument ta’ importanza fil-ġurisprudenza medikali. Dawn il-kodiċi kienu jgħib l-isem “Constitutio Criminalis Carolina”. F’dawn il-kodiċi nsibu li l-Imħallfin kellhom l-awtorità li jaħtru esperti f’każiżiet mediko-legali. Ghalkemm ftit li xejn hemm imsemmija awtopsji jew sbarri f’dan il-ktieb, insibu enfasi biex il-patologi li jkunu qiegħdin

Galen (130 AD)

jeżaminaw xi vittma għandhom fid-dover li jifθu l-għiehi biex ikunu jistgħu jiddejha jiddejha. Dawn il-kodiċi ftit li xejn insibu inspirazzjoni għall-patoliġi forensiki ta’ dak iż-żmien. Iżda jikkonċerna l-aktar it-tobba biex ikunu jistgħu jagħtu d-deċiżjonijiet tagħhom dwar jekk persuna akkużata kienetx fi stat fizikalement b’saħħiha għażiex.

Fl-1543, Andreas Vesalius, ip-pubblika l-ktieb “De humani corporis fabrica libri septem.” Dawn it-teżi huma illustrati b’disinji mill-aktar sbieħ, tal-ġissem uman u kienu l-bidu tat-triq it-twila tal-Mediċina Moderna.

Humes snin wara li ġie ppubblikat dan il-ktieb, il-Papa Kle-

ment VI, ordna lit-tabib privat tiegħi, Guy de Chauliac, biex iwettaq awtopsji u sbarri fuq il-kadavri, vittmi tal-pesta li kienet qiegħda taħkem f'dak iż-żmien, bit-tama li tinstab xi kura għal dik il-marda qerrieda.

Fis-seklu sittax l-avvanz fix-xjenza forensika mexa hafna ’i quddiem. Dan l-avvanz nattribu lil Ambroise Pare minn Parigi, Fortunato Fideli minn Palermo u Paolo Zacchias minn Ruma, it-tlieta kienu dixxipli ta’ Vesalius.

Ambroise Pare kien għamel studju intensiv fuq l-organi, ta’ vittmi maqtula; – qalb, il-fwied, il-pulmun u hafna organi oħrajn. Huwa produċa deskrizzjoni tal-pulmun ta’ tfal li jkunu mietu fgati, jagħtina deskrizzjoni tajba ta’ reati sesswali u jtina fid-dettal l-effetti viżibli li jħallu warajhom

dawn l-attakki sesswali.

Fortunato Fideli ddevota l-bicca l-kbira tax-xogħlijiet tiegħu għal dawk il-każijiet li jkunu konnessi ma' xi għarqa, u pubblikahom fil-ktieb tiegħu "De relationibus medicorum" (1602).

Paolo Zacchias għamel riċerka vasta fuq għiehi kawżati bil-balal, strumenti bil-ponta u li jaqtgħu, huwa wettaq riċerka kbira fuq varjetà ta' kajj ta' abort u infanticidji u asfissija. Wasal biex jagħmel distinġjoni bejn suwiċidju u omiċidju u għamel riċerka fuq aspetti mediko-legali ta' insanità. Bejn l-1621 u l-1661 ippubblika x-xogħlijiet tiegħu li kienu jgħib l-isem "Quaestiones medico-legales. 9 vols".

Fl-1679, Théophile Bonet ippubblika l-ktieb tiegħu "Sepulchretum sive anatomia practica ex cadaveribus morbo denatis". F'dan il-ktieb insibu spjegat li skoperti li għamel fit-3000 awtopsja li wettaq fil-karriera tiegħu.

Giovanni Battista Morgagni (1682-1771), Missier il-Patologija Moderna, ippubblika ktieb "De sedibus, et causis morborum per anatomen indagatis libri quinque (1761)". F'dan il-ktieb insibu sebghin ittra l-jittrattaw dwar 700 sbarra. Morgagni kien kapaci jagħmel relazzjoni reciproka bejn ir-rekord klinikali ta' xi pajxen għal ma' dawk li skoperti li jagħmel waqt li sbarra.

Fl-1663 il-kirurgu Thomas Bartholinus ħallilna dak li nistgħu ngleħid l-ewwel test xjentifiku fil-forensika. Hu jgħidilna wieħed mill-metodi ta' kif tista' tħid jekk tarbija tweldiex hajja jew le, permezz li tfitħex għall-preżenza ta' l-arja fil-pulmun.

Jan Swammerdam (1637-1680) kien għamel skoperta oħra, li l-pulmun ta' tħalli tat-twelid iż-żomm f'wiċċ l-ilma jekk it-tarbija tkun irrispirat. Huwa ppubblika dawn l-iskoperti fil-ktieb "Tractatus physio-anatomico-medicus de respiratione usque pulmonum (1667)". Izda Dr Johann Shreyer minn Pressburg (illum Bratislava) kien l-ewwel wieħed li pogħha fil-prattika li skoperta ta' Swammerdam. Huwa ppubblika x-xogħol tiegħu fil-ktieb "Erörterung und Erläuterung der Frage: Ob es ein gewiss Zeichen, wenn eines todtēn Kindes Lunge im Wasser untersincket, dass solches in Mut-

Andreas Vesalius 1543

ter – Leibe gest orben sey? Zu Rettung seiner Ehre in Druck befördert (1690)".

Fis-seklu sbatax l-avvanz fix-xjenza forensika baqa' miexi b'ritmu mghażżeġ u fl-1642, żewġ toħha Germanizi, Bohn u Michealis, bdew għall-ewwel darba jaġħu korsijiet fl-Università ta' Liepzig, liema korsijiet kienu jittrattaw dwar il-medicina forensika. Matul il-kumplament ta' dak is-seklu ħafna universitatiet distinti fosthom ta' Praga u Venna bdew jaġħu korsijiet fuq it-termini ta' "medicina legali u iġjene pubblici".

Il-kunċett tal-medicina pubblika kienet tista' tħid frott tar-Rivoluzzjoni Franciża, u kienet x'aktarx l-ahjar imfissra mittabib Francois Emmanuel Fodéré (1764-1835) fil-ktieb tiegħu, "Les lois éclairées par les sciences physiques, ou traité de médecine légale et hygiène publique (1799)". Xogħol iehor fuq din il-materja kien ta' Johann Peter Frank minn Vjenna. It-tnejn li huma kienet bbażaw ix-xogħlijiet tagħhom fuq żewġ problemi li kienet qiegħda tiffaċċċa l-Ewropa f'dak iż-żmien. Fuq naħha konna nsibu l-problema ta' nuqqas ta' nies ikkwalifikati fil-mediċina biex jaġħu l-pariri tagħhom lill-qratu fuq kazijiet ta' qtel, stupri jew ingurji oħra. Il-problema l-oħra kienet dik ta' nuqqas ta' drenaggi adekwati u nuqqas ta' ilma għall-konsum.

Bil-pubblikkazzjoni tal-Kodici ta' Napuljun fl-1808, it-teoriji ta' Fodéré u Frank ingħataw il-hajja. Fost dawn insibu t-tnejħiha tat-tortura u l-bidu ta' proceduri għall-qratu Ewropew

f'dik li hiji eżaminazzjonijiet pubbliċi. Ix-xogħol ta' eżaminatur mediku beda jigi attwat, u mhux aktar bħala sigriet, jew xi ritwal tal-biża' b'kurzitajiet makabri, iżda bħala servizz vitali għall-pubbliku. Minn dak iż-żmien 'l-hawn is-sistema ta' 'Pulizija Kirurgu' bdiex tigħiż ntrodotta u sas-seklu dsatax ħadd ma seta jokkupa din il-kariga jekk ma jkunx ha taħrif neċċessarju f'xi wahda mill-Universitatiet ta' Praga u Vjenna.

Xogħlijiet oħra kbar fil-ġuris-prudenza medikal kienu jinkludu, "Corpus juris medico-legale (1722)" ta' Micheal Bernhard Valentini li kien l-ewwel xogħol sistematiku dwar il-medicina forensika. "Systema jurisprudentiae medicae 6 vols. (1736-47)" ta' Micheal Alberti, xogħol li kien jittrattaw dwar dak kollu li jaq'a taħt il-kappa tal-ġuris-prudenza medikal.

L-ewwel xogħol bil-lingwa Ingliza gie ppubblikat fl-1788 minn Samuel Farr u kien iġib l-isem ta' "Elements of medical jurisprudence".

Fuq in-naħha l-oħra tal-Kanal Ingliz, l-avvanz fil-forensika kien miexi bil-mod aktar. Kien fissena ta' l-1801 li għall-ewwel darba, it-tabib akademiku Andrew Duncan, beda jaġħti letturi fuq il-medicina legali, fl-Università ta' Edinburgh.

Bħal shabu l-kirurgi l-oħra, Duncan sab xkiel mil-ligi minħabba r-restrizzjoni li kien hemm imponuti fuq l-užu ta' l-iġsma għad-disezzjoni. Dawn ir-restrizzjoni taw bidu għall-magħrufa "body snatchers" jew "resurrection men", dawn innies kienet jisirqu l-iġsma ta' nies mejta biex wara kienet jigu mib-jugħha lit-tobba u kirurgi biex jaġħmlu l-istudju fuqhom.

Insibu li fl-1829 ġertu William Burke u iehor Hare gew mogħtija l-pieni tal-mewt wara li nstabu ħatja li kienet qiegħdin joqst lu vittimi innoċenti biex wara dawn kienet jibighuhom fl-iskola tal-mediċina ta' l-Università ta' Edinburgh.

Andrew Duncan kien gie nfluwenza tħafna bl-istil Ewropej, tal-mediċina pubblika tant li riżultat ta' dan, ibnu, li kien jismu wkoll Andrew sar l-ewwel Professur tal-Mediċina Forensika.

L-influwenza ta' l-Ewropa u

Edinburgh qasmet għan-naħa l-oħra ta' l-Atlantiku u għal habba ta' l-1804, il-kirurgu James S. Stringham ta kors ta' letturi fuq il-forensika, fil-Kullegg ta' Columbia, New York. Stringham temm dawn il-korsijiet b'success tant li fl-1813, huwa nghata l-presidenza ta' Ġurisprudenza Medikali, istituzzjoni mwaqqfa mill-American College of Physicians and Surgeons, tal-belt ta' New York; – l-ewwel professur ta' din ix-xorta fl-Istati Uniti. Fuq l-inkoragiement ta' Stringham, Dr T.R. Beck, beda sensiela oħra ta' letturi, fil-College of Physicians and Surgeons ta' Western District u Fairfield, New York.

Fil-ftit snin wara bosta skejjel tal-medicina bdew jifθu stabbilimenti forensici.

Għalkemm kien sar dan il-progress kollu, it-teknika wżata waqt id-dissezzjonijiet għall-anatomija fit-tibdlet minn dik is-sistema wżata fi żmien Vesalius, u l-osservazzjonijiet kienu għadhom isiru b'permezz viżwali.

Kien il-mikroskopju li kien iv-vintat fis-seklu sbatax, iżda gie njarat għal aktar minn mitt sena min-nies tal-medicina, li bidel il-format ta' l-affarijiet kollha.

Il-kixfa taċ-ċelloli bhala l-bażi ta' l-istruttura organika, l-esperimenti fl-istologija mikroskopika, l-istudju fuq ir-riti tal-ġisem li wassluna biex nifhmu ahjar il-format tal-ġisem uman, dawn l-affarijiet kollha kienu l-bidu tat-triq tal-medicina forensika fid-dinja moderna.

Mathieu Joseph Bonaventure Orfila, twieled f'Minorca, fis-sena 1787. Huwa mar Parigi fil-bidu tad-dsatax il-seklu. Hemm-hekk beda studju fuq l-effetti u l-kontenut ta' certi veleni. Orfila bla dubju huwa l-fundatur ta' Toksikoloġija Forensika Moderna.

Il-kollega tieghu Marie Giuliaume Alphonse Devergie, pogga fil-prattika l-użu tal-mikroskopju għall-patologija forensika. Fl-1835 ippubblika l-ktieb klasiku tieghu "Médecine légale, théorique et pratique".

Sadanittant f'Berlin, Johann Ludwig Casper, imwieled Berlin fl-1786, kien qiegħed jaħdem fil-morg mortwarju, "Anatomie". Casper kien speċjalizza l-aktar fuq l-igsma ta' dawk vittmi ta' xi

Alphonse Bertillon

suwiċidju jew omiċidju.

Bejn l-1850 u l-1856 Casper ip-pubblika żewġ kotba ta' siewi kbir għall-patologija forensika. Dawn kienu "Gerichtliche Leichenöffnung" (Forensic Dissection) u "Praktisches Handbuch der gerichtlichen Medizin" (Practical Manual of Forensic Medicine).

Dawn il-kotba gew maqluba f'diversi lingwi u saru tezi bažiċi fid-dinja moderna.

Sa l-ahħar tas-seklu dsatax Franza baqqħet il-pajjiż renjanti fil-qasam tal-ġurisprudenza medikali, dan kollu dovut għaxx-xogħol ta' Orfila u Devergie f'Parigi, u l-Professur Alexandre Lacassagne ta' Lyons.

Lacassagne twieled fl-1844 f'Cahors u qabel ikkwalifika bhala kirurgu ta' l-armata, huwa attenda l-Ecole Militaire ta' Strasbourg. Lacassagne nghata kummissjoni bhala kirurgu ta' l-armata fl-Afrika ta' Fuq. Din il-kariga tagħti bidu għall-istudju tiegħu fil-medicina forensika.

It-tattoo fl-Algerija kien xi haġa komuni bejn l-Algerin, kif ukoll kienet saret drawwa fost is-suldati Franciżi. Lacassagne beda jaħseb kif seta' joħloq sistema biex tkun tista' tinżżam bhala rekord biex ikunu jistgħu jiġu identifikati l-kriminali kkundannati, sistema li aktar 'il quddiem l-antropomerista Alphonse Bertillon ipperfezzjona u adotta b'format ieħor.

Huwa għamel studju intensiv

fuq dawn it-tattoo u skopra li dawn ma setgħux jiġu meqruda. Aktar tard huwa pubblika teżi fuq dan is-suġġett. Bhala kirurgu fl-armata, Lacassagne seta' jagħmel riċerka fuq għiehi iż-żekka mill-balal. Huwa seta' jin-nota d-daqs, l-ġħamla u l-apparenza ta' dawn il-ġriehi. Meta temm is-servizz tiegħi, huwa pubblika fi ktieb ir-riċerki kollha li għamel kemm dam iservi fl-armata. Dan il-ktieb li kien igib l-isem ta' "Précis de médecine" (1878), intlaqa tajjeb hafna tant li sentejn wara huwa gie maħtur bħala l-ewwel Professur tal-Medicina Forensika fl-Università ta' Lyons.

Lacassagne kompla jagħmel riċerka wahda wara l-oħra, fosthom insibu dwar l-osservazzjoni ta' lividità (livor mortis), stabbilixxa metodu permezz tat-temperatura tal-gisem tkun tista' tgħid bejn wieħed u iehor x'hin ersuna miet (rigor mortis), u skoperti oħrajn.

Fl-1899 student iehor tal-medicina Bernard Spilsbury ingħaqad ma' trio dominanti ta' dak iż-żmien, fix-xjenza forensika. Dawn kienu Dr (wara Sir) William Willcox, Dr A.P. Luff u Dr A.J. Pepper.

Dawn it-tlieta wrew interess fi Spilsbury; u Pepper b'mod partikolari għin hafna lil Spilsbury dwar dik li hi toksikoloġija u istologija. Spilsbury attenda wkoll korsijiet fil-bakteroloġija, fejn wieħed mill-kolleġi tiegħi kien Alexander Fleming li skopra l-penicillin.

Iċ-ċelebrity ta' Spilsbury kienet dovuta l-biċċa l-kbira għaxx-xogħol tiegħu u għal mod kif kien jippreżenta quddiem il-qrati. Darba waqt li kien qiegħed jixhed fil-każ ta' Crippen, id-difiza kienet għamlet stqarrija fejn fost l-ohrajn din qalet li Spilsbury b'leħnu biss kien biżżejjed biex ixaqleb il-keffa tal-miżien lejn in-naha tal-prosekuzzjoni.

Anke l-ghedewwa tiegħu kienu jammiraw waqt li jkun qiegħed iwettaq xi awtopsja. Hu kien jibda billi jeżamina l-kadavru bir-reqqa minn barra u bli stagħġib għal dawk kollha li jkunu qiegħdin josservaw, kien jirnex-xilu josserva affarrijiet ta' mportanza li kultant huma mpossible li tarhom viżibli. Huwa kelleu sens tax-xamm bħal dak tal-vista.

Darba waħda waqt li kienu

qegħdin it-tellgħu tebut minn go qabar (exhumation), Spilsbury resaq lejn it-tebut magħluq xam-mem tnejn u lissen dawn il-kelmiet “arseniku, sinjur”. Sal-lera ta’ Spilsbury kollo kien jaqa’ taħbi il-kappa tal-medicina forensika, anke t-toksiologija u l-ballistika. Dan ix-xogħol kien kollu attwat għat-tobba sakemm fl-ahħar introduċa oqsma godda fil-forensika, dik tal-forensika fizika u l-forensika kimika.

Spilsbury kien l-ewwel wieħed li daħħal is-sistema tal-“Murder Bag” jew kif inhi magħrufa llum “Scene of Crime Bag”.

Fl-1924 Spilsbury gie mgħajjat biex jinvestiga l-każ ta’ Mahon. Mahon kien qattiel li wettaq delitt fuq il-persuna ta’ mara li kien jisimha Emily Kaye. Dan wara li qatilha, qattaghha biċċiet żgħar u partijiet minnhom ghallihom. Meta Spilsbury wasal fuq il-post, baqa’ mkekxex bid-dehra tal-biża’ li ra. Hemm isib is-Supretintendent tal-pulizija tal-lokal jaqbad b’idejh biċċiet mill-fdalijiet ta’ dik il-vittma.

Minbarra li kien qiegħed jieħu riskju għal saħtu, setgħa b’dan l-agħir jeqred xi evidenza li tkun ta’ importanza kbira. Wara li għamel inkjesta Spilsbury skopra li l-Pulizija f'dak iż-żminnijiet ma kienetx attrazzata b'affarrijiet biex tinvestiga xi xena ta’ reat. Għalhekk flimkien ma’ Dr Scott Gillet bdew jaħdmu biex jagħmlu l-famuża “Murder Bag”. Din il-bagħalja għet-attrazzata b'ingwanti, lentijiet, riga, “swabs”, boroż għall-kampjuni, pinzetti, mqass u affarrijiet oħra.

Minn dak iż-żmien ’l hawn din il-forma ta’ bagħalja għet-adottata mill-forzi tal-pulizija kollha.

Fl-1920, wara li serva għal aktar minn għoxrin sena fl-isptar ta’ St Mary’s, Spilsbury mar fl-isptar St Bart’s fejn beda jagħti letturi fl-Anatomija Morbida u fl-Istologja. Sena wara huwa nghata t-titlu ta’ Sir Bernard Spilsbury u fl-1947 huwa rtira fil-laboratorju ta’ l-University College, London.

Sydney Alfred Smith twieled fi New Zealand fl-1883. Smith studja l-kimika f’pajjiżu fejn wara mar fl-Università ta’ Edinburgh fejn iggradwa fil-medicina.

Hemmhekk gie influwenzat hafna mill-Professur Harvey Littlejohn li kien jokkupa l-presidenza tal-Medicina Forensika.

Sir Bernard Spilsbury

L-ġħalliem ta’ Smith kien Dr Joseph Bell li kien l-ispipazzjoni ta’ l-awtor Arthur Conan Doyle, u li għamlu, Sherlock Holmes fin-novelli tiegħu.

Fl-1920, Smith gie mogħti l-ħatra ta’ “medico-legal adviser” għall-Gvern Egizzjan. Smith waqqaf dipartiment forensiku fl-università tal-Kajr fejn wara għie innominit bhala l-ewwel professur ta’ dan id-dipartiment. L-avvelenar fl-Egitto kien xi ħażja komuni, u Smith malajr sar espert fuq it-toksiologija. Kull xorta ta’ vjolenza bđiet tikber, specjalment f’każi ta’ sparar. Għalhekk Smith beda jidher kull xorta ta’ arma tan-nar u balal u beda jesperimenta fuqhom.

Wara li din il-ħatra fl-Egitto giet fit-tmiem, il-konnessjoni ta’ Smith ma’ l-università ta’ Edinburgh, għamlitha l-aqwa ċentru fid-dinja għall-istudju fix-xjenza forensika.

Fl-1928 Smith gie maħtur Professur (Regius) tal-Medicina Forensika. Huwa dam jokkupa din il-kariga sal-1953. Smith għal hafna żmien zamm ukoll il-kariga ta’ Dekan fil-Fakultà tal-Medicina. Fl-1949 irċieva t-titlu ta’ Sir Sydney Alfred Smith, għas-servizz li wettaq matul il-karriera tiegħu. Wara li rtira hu baqa’ jżomm it-titlu ta’ Professur Emeritus, u dam Rettur ta’ l-Università għal tlett snin shah, fiz-żmien hamxin. Fis-sena 1928 ippubblika l-ktieb tiegħu li kien

igib l-isem ta’ “Textbook of Forensic Medicine”. Huwa miet f’Mejju ta’ l-1969. Barra li Smith kien kirurgu u patologu forensiku, huwa kien wieħed minn dawk li eżaminaw l-aspetti kollha possibbli fix-xjenza forensika. Smith ta’ kontribut fil-qasam ta’ toksikologija, mikroskopija u ballistika. Smith jibqa’ mibki bħala dak il-bniedem li għamel il-patologija forensika, waħda acċettata u mhux biss, iżda rispettata bħala fergħa mix-xjenza tal-medicina.

Nies oħra kbar li jibqgħu jissemmew fix-xjenza forensika huma Alphonse Bertillon, antropomerista, li kien hoq sistema ta’ identifikazzjoni, permezz ta’ qisien ta’ certi partijiet mill-għisem, li dawn kienu jinżammu bħala rekord mill-pulizija.

Eugene Vidocq, Juan Vucetich, Sir Francis Galton, Edward Henry u William Hershel, kollha kemm huma taw kontribut kbir biex tigħi stabbilità s-sistema tal-marki tas-swaba. Fil-waqt li fil-qasam ballistiku barra minn Smith, insibu lil Henry Coddard, Charles E. Waite u Robert Churchill li hadmu hafna biex joħolqu sistema ta’ forensika ballistika.

Bniedem ieħor li jħalli ismu minnuk bid-deheb huwa Mikhail Gerasimov li ta spinta ’l quddiem l-antropologija forensika, qasam li għadu fil-bidu tiegħu u li jkɔpri fih ir-rikostruzzjoni ta’ xi persuna, mill-fdalijiet ta’ l-ghadam.

Sir Sydney Smith